

mellem lånets løbetid og det finansierede aktivs levetid.

Det er således almindeligt, at realkreditlån til landbrugsejendomme m.v. ydes som 30-årigt lån. Den lange løbetid tilskynder ikke landmanden til at vurdere sine investeringsbeslutninger på et realistisk grundlag, og der er derfor risiko for, at der sker låntagning uden den fornødne rentabilitetsmæssige baggrund.

Ud over helhedsvurderingen af den enkelte ejendoms belåning foreslås det derfor i rapporten, at instituttet ved fastsættelse af lånets løbetid tillige skal tage hensyn til levetiden for det aktiv, som långivningen finansierer.

Det er derfor hensigten at fastsætte regler om tilpasning af lånets løbetid til det finansierede aktivs levetid i en kommende bekendtgørelse. Det vil herunder blive fastsat, at en sådan vurdering/tilpasning især skal anlægges ved belåning »i 2. laget«, dvs. i intervallet mellem 45 pct. og 70 pct. af ejendommens værdi.

Til nr. 11

Ændringen indebærer, at panteretten for de omhandlede lån ligesom efter den gældende indeksslånelov rykker tilbage for enhver panteretlighed, der tinglyses på ejendommen.

Til nr. 12

Ændringen indebærer, at ud over tilsynsmyndighederne i hjemlandet skal også værtslandets tilsynsmyndigheder have meddelelse om enhver ændring i de meddelte oplysninger.

Til nr. 13

Det foreslåede nye stykke er udformet i overensstemmelse med anbefalingerne fra det i nr. 2 nævnte udvalg.

I det foreslåede stykke fastsættes regler om boligministerens adgang til at gribe ind over for overtrædelse af det pågældende værtslands lovbestemmelser og regler udfærdiget i medfør af EF-direktiver om kreditinstitutter vedtaget af De Europæiske Økonomiske Fællesskaber begået af et dansk realkreditinstitut, der driver realkreditvirksomhed gennem filial eller græn-

seoverskridende tjenesteydelser i et andet land. De i forslaget til 2. samordningsdirektiv fastsatte forpligtelser til underretning af værtslandets tilsynsmyndigheder skal følges.

Herudover indebærer bestemmelsen, at boligministeren først skal søge at bringe lovovertrædelserne til ophør gennem påbud og sanktioner. Hvis det ikke herved lykkes at bringe overtrædelserne til ophør, kan boligministeren forbyde realkreditinstituttet at udøve realkreditvirksomhed i det pågældende værtsland.

Til nr. 14

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 15

Den foreslåede ændring indebærer en lempelse af realkreditinstitutters adgang til at placere midler i fast ejendom. Efter ændringsforslaget kan et realkreditinstitut placere midler svarende til 20 pct. af instituttets egenkapital i fast ejendom og ejerandele i ejendomsselskaber. Disse regler svarer til de regler, der gælder for pengeinstitutter.

Til nr. 16

Ved ændringen præciseres det, at renterisiko-koen på de udstedte obligationer forholdsmæssigt skal udgøre en øvre grænse for renterisikoen på fondsbeholdningen.

Til nr. 17

Den som stk. 2 foreslåede bestemmelse betyder, at der i vedtægterne for realkreditaktieselskabet skal fastsættes regler om stemmeretsbegrænsning for aktionærerne. Bestemmelsen sikrer, at fonden/foreningen opretholder bestemmende indflydelse over realkreditaktieselskabet i tilfælde af forhøjelser af aktiekapitalen.

Til nr. 18 og 20-24

Ændringerne er en konsekvens af ændringen i nr. 19.